

Americkí vědci z NYU Langone Health: Lidé, kteří přežili klinickou smrt, zažili smysluplnou rekapitulaci života, uvádí studie

- CZ24 News | 4. února 2024

USA: „Vzpomínám si na bytost ze světla... stála blízko mě. Tyčila se nade mnou jako velká věž síly, ale vyzařovala jen teplo a lásku... Zachytil jsem záblesky svého života a cítil jsem hrdost, lásku, radost a smutek, které se do mě vlévaly.

„Každý obrázek byl o mně, ale z pohledu bytosti, která se mnou stála nebo se dívala na... mi byly ukázány důsledky mého života, tisíce lidí, se kterými jsem komunikoval a cítil jsem to, co oni cítili ke mně, viděl jejich život a jak jsem je ovlivnil. Dále jsem viděl důsledky svého života a vliv mých činů.“

Toto jsou slova pacienta přivedeného zpět k životu po srdeční zástavě, která je součástí nové studie zážitku blízké smrti (NDE), kterou provedli vědci, kteří zkoumali kognitivní aktivitu a uvědomění během srdeční zástavy.

Mnoho lidí, kteří přežili blízkou smrt, uvedlo, že zažívali uvědomění a silné, jasné zážitky, zatímco lékaři se snažili resuscitovat jejich těla. Takové zkušenosti zahrnují vnímání oddělenosti od těla, hodnocení činů a vztahů v jejich životě a pozorování událostí bez bolesti a úzkosti. Takové zážitky byly často odmítány jako iluze, halucinace nebo dokonce sny. Nedávná studie však naznačila, že mohou existovat mimořádné zážitky, které by mohly být měřitelné a daly se zkoumat.

„Během srdeční zástavy může docházet k vědomí, uvědomění a kognitivním procesům. Objevení se normálního EEG [elektroencefalografie] může zrcadlit obnovení síťové kognitivní aktivity a biomarker vědomí, lucidity a RED (autentické zážitky blízké smrti),“ uvádí závěr studie.

Vědci z NYU Grossman School of Medicine se podle tiskové zprávy NYU Langone Health ze 14. září zabývali souvislostí mezi kognitivní aktivitou a vědomím během srdeční zástavy, když lékaři prováděli kardiopulmonální resuscitaci (KPR).

Studie zjistila, že někteří z pacientů oživených KPR měli jasné vzpomínky na smrt poté, co se jim zastavilo srdce až na hodinu. A zatímco byli v bezvědomí, vyskytovaly se u pacientů mozkové vzorce spojené s myšlením a pamětí.

Výzkumníci se domnívají, že během zástavy srdce odstraňuje umírající mozek své přirozené inhibiční (brzdící) systémy. Proces zvaný disinhibice není „halucinační, iluzorní nebo klamný“, uvádí studie zveřejněná v červenci 2023 v časopise *Resuscitation*.

Místo toho „se zdá, že usnadňuje jasné pochopení nových dimenzí reality“, včetně hodnocení všech vzpomínek, myšlenek, záměrů a jednání vůči druhým „z morálního a etického hlediska“.

Mezi 567 pacienty studovanými v rámci výzkumu přežilo pouze 53 - z nichž 28 poskytlo výzkumníkům rozhovory a 11 uvedlo, že při zástavě srdce, kdy jim byla prováděna KPR, zaznamenali vzpomínky nebo vjemy „naznačující vědomí“.

„Ačkoli si lékaři dlouho mysleli, že mozek utrpí trvalé poškození asi 10 minut poté, co mu srdce přestane dodávat kyslík, naše práce zjistila, že mozek může vykazovat známky elektrické obnovy dlouho do probíhající KPR,“ uvedl hlavní autor studie Sam Parnia, docent na katedře medicíny na

NYU Langone Health.

„Toto je první velká studie, která ukazuje, že tyto vzpomínky a změny v mozkových vlnách mohou být známkami univerzálních, sdílených prvků takzvaných zážitků blízkých smrti,“ napsal vědec.

Realita versus nerealita

Mnoha lidem může zážitek blízké smrti (NDE) změnit život. Dr. Bruce Greyson, který se zabýval výzkumem tohoto fenoménu, zjistil, že zážitky blízké smrti mají tendenci změnit člověka v lepší verzi sebe sama. V [rozhovoru](#) pro The Epoch Times v roce 2015 popsal jeden takový případ.

„V jednom případě byl muž alkoholik a týral svou ženu. Po NDE se stal všestranným dobrým Samaritánem. Nepil, byl ke své ženě dobrý, pomáhal ostatním. Například spěchal do New Orleans, aby tam přiložil ruku k dílu po spoušti napáchané hurikánem Katrina,“ řekl Dr. Grayson.

Studie z roku 2014 zveřejněná v *National Library of Medicine*, která zkoumala 1 122 lidí, kteří zažili NDE, naznačila, že klasifikovat jejich zkušenost jako nereálnou by mohl být chybný krok.

„Velká většina“ respondentů průzkumu tvrdila, že jejich zkušenost s NDE byla skutečná, přičemž mezi respondenty bylo i několik vědců, právníků, sester a lékařů.

Tato zjištění naznačují pro většinu z nás, kteří jsme NDE osobně nezažili, že bychom měli být velmi opatrní při označování NDE jako „neskutečné“,“ uvádí studie a dodává: „Vzhledem k tomu, že tak vysoké procento osob s NDE považuje své zkušenosti za „rozhodně skutečné“, bylo by rozumné přijmout jejich hodnocení reality osobní zkušenosti, pokud neexistuje dobrý důkaz, že jejich zkušenosti skutečné nebyly.“

Žena tvrdí, že se setkala tváří v tvář s Bohem

[Žena z Arizony](#), jejíž srdce přestalo bít na 27 minut, tvrdí, že viděla Boha tváří v tvář v nebi, a byl to On, kdo zorganizoval její „lékařsky zdokumentovaný zázrak“ a z milosti ji přivedl zpět k životu. Její první slova, načmáraná na kus papíru u postele, zněla: „Je to skutečné.“

„Byla jsem před tváří Boží. Stane se to jednomu z milionu a Bůh se z nějakého důvodu rozhodl, abych to udělala,“ řekla deníku The Epoch Times Tina Hinesová, která si předsevzala šířit své svědectví dál.

„Za těch 27 minut, kdy jsem byla mrtvá, neměli žádné známky života – žádné dýchání, žádný tep, co by se ukazoval na monitoru. Nepotřebovala jsem, aby se tohle [zážitek blízké smrti] stalo, abych uvěřila, že Bůh je skutečný a že nebe je skutečné. Vždycky jsem tomu věřila, hluboce a nadšeně. Ale Bůh mi to dal jako dar, abych se o to mohla dál podělit.“

Poté, co Hinesová utrpěla náhlou srdeční zástavu, byla resuscitována.

„Spousta lidí chce vědět: ‚Viděla jsi svou rodinu? Viděl jsi své mazlíčky, kteří zemřeli?‘ Neviděla jsem nic kromě Ježíše. Nebyla tam žádná slova, byla to jen přítomnost Ježíše, který byl se mnou – viděla jsem tvář mého krásného Spasitele. Jeho krásná, úžasná tvář stála přede mnou. Jen On a já tam spolu, s Jeho pažemi nataženými ke mně a zcela otevřenými, které mě přitahují do sebe. Jen jsme se na sebe podívali. Nebyla tam žádná slova, byla to jen ta přítomnost. Opravdu mě oslepila ta žlutá, jasně žlutá, která tam byla, a světla, která přicházela za Ním.“

Hinesová přijímá skepsi nevěřících a tvrdí, že zatímco lékaři mohou říct, že to byla „jen ztráta

kyslíku a halucinace“, její příběh neobsahuje žádné přehánění. „Bylo to vidět Ježíše tváří v tvář s nataženýma rukama, který mi jen poskytoval útěchu, žádnou bolest, žádné trauma, žádné drama. Bylo to úplně před Pánem,“ řekla. „Pak mě poslal zpátky.“

Tři dny po infarktu implantovali paní Hinesové do blízkosti levé klíční kosti defibrilátor o rozměrech 5 x 5 centimetrů, aby jí monitoroval srdeční frekvenci. Druhý den byla propuštěna z nemocnice.

Autor: Naveen Athrappully

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Ondřej Horecký/ET-CZ